

Till andra sidan

Man måste verkligen leva
Ensam tillsammans
sedan kanske
åter ensam
Mina ögon rullas bakåt av tanken
Den hisnande som bör ödelägga
en människas kamp till försvar
Men leva Det måste man
Ingen tvekan om saken
Det ekar någonstans
mellan åror i svärtat vatten
Vågorna sköljs ner
med lite vilja och kamp
Ty det är livet
eller
ÄR det verkligen livet
Som rinner åderförkalkar
förstör tuggar sönder
Hoppet Viljan och kampen
Är det den samma
som ekar
Genom kryptiska melodier
som vaggar oss tillbaka till det land
vi ödelagt
Engångskänslor likt livbojor tillåter oss
åter att andas
Att leva allena de har inte glömt
Så jag antar det kanske är dags
Att verkligen leva
ensam tillsammans sedan åter

ensam innan det blir för sent

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren swimsus@gmail.com med Poeter.se id #2060 innehar upphovsrätten